

– Árpád Lapok –

XIX. évf. 4. szám – 2024. február

Zeneakadémia

–

Róma

–

Szalagavató

Mennyire szorítható háttérbe a tanulás?

Már az elején szeretném leszögezni, hogy a cikk nem egy tanulásellenes kampányszöveg lesz. Sokkal inkább arra irányul, hogy a diákéletben milyen dolgok élveznek vagy élvezhetnek prioritást a szabadidőnkben. Az a tény, hogy iskolába járunk, rengeteg befektetett idővel, munkával, energiával jár, amelyeket a korán keléstől kezdve a kötelező olvasmányokon át egészen az iskolai közösségi szolgálat elvégzéséig sorolhatnánk. Viszont ami talán a legtöbb erőnket felemészti, az nem más, mint a kilenc hónapon át tartó jegyzetelés, dolgozatokra és felelésekre való készülés, versenyeken való részvétel – összefoglalva: a tömény tanulás. Ezt nyilvánvalóan nem lehet megúszni, hiszen annak érdekében, hogy a jövőben műveltek legyünk, az érettségig minél több pontot szerezzünk, és a számunkra megfelelő szakmában jól elhelyezkedjünk, elengedhetetlen az iskolai kötelezettségek elvégzése. Azonban – mint már említettem – ez energiaigényes és rendkívül embert próbáló feladat; valahonnan erőt kell gyűjteni és hozzáfekedni a feladatokhoz. Tanulni egy darabig tűrhető, ám a tananyag soha nem lesz kevesebb, így az idő előrehaladtával egyre több energiát emészt föl a készülés, míg nem már csak szenvedve görnyedünk a füzetek fölött. Jellemző ilyenkor a halogatás is, például hogy már a szobánk kitakarítása is élvezetesebb, mint a leckék megírása.

Ennyire futná az erőnkől, ha a problémát időközben nem igyekeznénk orvosolni. Mindenki tudja, hogy a semmiből nehéz valamit csinálni, tehát az energiakészleteket fel kell tölteni, mielőtt még kimerülnének. És most érkezünk el ahhoz a kérdéshez, hogy háttérbe szorítható-e valamennyire a tanulás? A válasz: igen. Muszáj, hogy a diákok megmentsék magukat a teljes kimerüléstől és szellemi összeroppanástól. Ennek érdekében pedig néha mellőzni kell a tankönyveket, és előtérbe helyezni fontosabb dolgokat, például a családot, barátokat, a sportot, hobbit

és a szórakozást. Ezek feltöltenek minket, ellátanak csupa jóval – mondjuk boldogsághormonnal –, ezáltal segítenek újult erővel az iskolai kihívások elé állni. Hosszú távon sokkal kifizetődőbb, ha egyszer-egyszer elhalasztunk egy dolgozatra való felkészülést, hogy hétvégén találkozót szervezzünk a barátainkkal, elmenjünk kirándulni a családdal, ledaráljunk egy sorozatot, vagy kiolvassunk egy izgalmas könyvet, ami hetek óta azt várja a polcon, hogy kevesebb tanulnivalónk legyen. Hétközben ugyan az előbbiekre talán nem jut idő, de sportolásra mindenképp, ami a tanulásra való pozitív hatása mellett feltöltő, illetve egy ideig segít megfeledkezni a külvilágról és mindenféle kötelességről.

Természetesen meg kell húznunk egy határt, hogy ne essünk át a ló túlsó oldalára, hiszen jobból is megárt a sok! A figyelmünket, bármennyire megterhelő is, az iskolára ugyanannyira összpontosítsuk, mint az önfeledt bulizásra. (Mondjuk kétlem, hogy az Árpádban bárkinek is amiatt kéne aggódnia, hogy görbüljön a jegy.) A másik véglet – önmagunk túlhajszolása – pedig legalább ilyen veszélyessé tud válni. Kikapcsolódás nélkül az ember beleőrül a számtalan elvárásba tanulás terén. Ezért a legjobb, ha kiegyenlítjük a mérleget, vagyis a "munkával" szemben megfelelő mennyiségű pihenéssel és szórakozással tartunk ellent.

A jövőnkre nézve nélkülözhetetlen a tudás és különféle ismeretek megszerzése, ezenkívül a kitartás, teljesítőképesség, értő gondolkodás elsajátítása. Viszont ami ennél is fontosabb, az a lelki egészségünk megőrzése, és hogy a rendelkezésünkre álló időt azzal töltsük, hogy tartalmassá tegyük és élvezzük a mindennapokat, ne pedig csak túléljük őket. Mert úgy semmit nem lehet teljes odaadással csinálni, ha közben nem élvezzük akár azt az egy bizonyos dolgot, akár az életet.

Havasi Annamária (11.d)

Tóth-Székelly Florentina tanárnő

– Hogyan került az Árpádba?

– 2022 tavaszán kaptam meg az értesítést, hogy az iskolában végezhetem az egyetemhez kapcsolódó egyik utolsó (és szerintem legfontosabb) kurzusomat: az összefüggő egyéni tanítási gyakorlatot. Szeptemberben elkezdtem a tanévet az iskolában, és legnagyobb öröömre nem csak egy évre szól ez a lehetőség, hanem már az első tanári állásomat is itt kezdhettem el 2023 őszén.

– Mióta tanár?

– Gyakorlatilag elsőként 2021-ben tartottam órát egész osztály számára, de tanári diplomát 2023 júliusában szereztem, így még nem túl régóta. :)

– Miért lett tanár?

– Nagyon szeretek emberek közt lenni, és mindig olyan szakmát képzeltem el magamnak, amiben emberekkel foglalkozhatok. Már kisebb korban is többször gondoltam a tanárságra, de jöttek más ötletek is. Emellett nagyon fontos volt számomra, hogy az életem szerves része legyen a biológia, a középiskolai biológiatanárain pedig sokszor mondták, hogy szerintük erre a pályára való lennék. Nem igazán fejtették ki, hogy miért gondolják így, de azóta is nagyon hálás vagyok nekik azért, hogy támogattak a döntésemben. Végzős gimnazista koromban sokszor átrágtam a témát, és mindig arra jutottam, hogy tényleg tanár szeretnék lenni, nem tud eltántorítani ettől semmi (bár az egyetem sokszor nem volt egyszerű :)), így, végül is így is lett.

– Hogy érzi magát itt az Árpádban?

– Nagyon jól, úgy érzem, hogy a sok egyetemen töltött év után a helyemre kerültem. Minden nap

nagy lelkesedéssel érkezem (persze lehet, hogy fáradtan, de mindig igyekszem pozitívan). Nagyon motiválók számomra a tanulók és a tanárok is, hiszen rengeteg dologban vesznek részt eredményesen. Hálás vagyok, hogy egy olyan közösség tagja lehetek, amiben támogatják egymást az emberek, és minden lehetőséget megkapok a fejlődésre. Különösen örülök annak, hogy létezik a Természetjáró Kirándulás, mert még általános iskolás koromban én is jártam kirándulni havonta az iskolám szervezésében, de azóta nem voltam olyan intézményben, ahol ennek hagyománya lett volna. Emellett a második emelet (főleg a földrajzterem) a szívem csücske, mindig szívesen vagyok bent, mert már ilyen rövid idő után is sok szép emlék köt oda, illetve csodálatosak a bent levő naprendszermodellek, ásványok és kőzetek :).

– Ha bármilyen állat lehetne, mi lenne, és miért?

– Sokféle állat lennék szívesen, de talán leginkább lunda szeretnék lenni. Nagy előnyben vannak azért, mert madarak (ki ne szeretne madár lenni?), illetve számomra tökéletes az előfordulási helyük, és gyönyörűnek is találom őket.

– Milyen hasznos vagy haszontalan tehetsége van?

– Szerintem egészen jól tudok sütni, és ez hasznos, mert így fantasztikus csokis sütivel várhatok mindenkit a Természetjáró Kirándulásokon (és néha amúgy is. :)). Emellett bármikor bármennyit tudok beszélni és hallgatni, nagyon szeretem az értékes beszélgetéseket.

– Milyen típusú zenét szeret? Melyik a

jelenlegi kedvenc zeneszáma?

– Nagyon vegyes a zenei ízlésem, szinte bármit szívesen meghallgatok, éppen emiatt nem nagyon szoktam kedvencet választani.

– Vannak háziállatai? Ha igen, hogy hívják őket?

– Igen, kettő van. Egy kedves, csodálatos macska, Lica, és Panni, a törpe uszár. Pannival a szemfülesek akár már találkozhattak is, mert nagyon sokszor hozzuk az iskola környékére.

– Ha bármelyik országba elmehetne, hova menne, és miért?

– Ez nagyon csodálatos kérdés! Tulajdonképpen szinte bárhova szívesen elutaznék, nagy vágyam teljesült most januárban, amikor eljutottam Skóciába. Most két fő hely van a bakancslistám elején, az egyik Izland, ahová remélhetőleg nem olyan sokára lehetőségem is lesz majd elutazni, illetve Ausztrália, ami még várat magára. Mindkét országot nagyon izgalmasnak találom, Izland természeti látványai csodálatosak, Ausztrália pedig olyan elérhetetlennek tűnik számomra, hogy már csak azért is célul tűztem ki, hogy egyszer láthassam.

– Melyik a kedvenc gyerekkori meséje?

– Berzsián és Dideki.

– Melyiket teszi előbb a tálba? A müzlit vagy a tejet?

– Mindenképp a müzlit :)

– Ha bármelyik filmben bármelyik szereplő lehetne, melyik film lenne, és melyik szerep?

– Haha, legszívesebben Elle Woods lennék a Dr. Szősziből. Nagyon fontosnak tartom, hogy merjük felvállalni azt, hogy milyenek vagyunk, és úgy gondolom, hogy bár ez a film egy vígjáték, szép

mondanivaló az, hogy teljesen mindegy, mit gondolnak rólunk mások, ha jók vagyunk abban, amit csinálunk, és szeretjük is csinálni, akkor bármit elérhetünk.

– Ha lenne intro zenéje, melyik dal lenne az?

– Harry Potter Christmas at Hogwarts, mert a legkedvesebb emlékeimhez tartozik az egész sorozat (könyvben és filmben is), és nagyon szeretem ezt a dalt. Szeretnék mindig olyan boldog lenni, mint Harry azon a napon, amikor meglátta, hogy kapott ajándékokat Karácsonyra. :)

– Ha változtatnia kellene a nevéén, mi lenne az?

– Nem szívesen változtatnék már a nevemen, mert egyszer már megtettem, és nagyon elégedett vagyok a jelenlegivel, főleg azzal, ahogyan az új becenevem létrejött. :) Ha mégis muszáj lenne változtatnom, akkor valami izgalmasabb vezetéknévvel szeretnék, és nem ártana, ha összességében kicsit rövidebb lenne, mert így sokáig tart aláírnom.

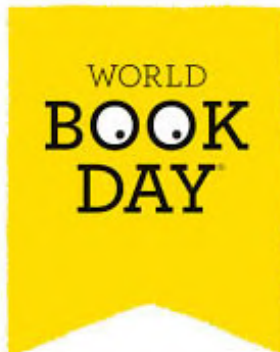
Ollár Noémi (11.a)

World Book Day

World Book Day is the day in the year, when people celebrate the importance of reading books and encourage young children to do so. Traditionally it's celebrated on the 23rd of April, honouring the death of William Shakespeare. However, the UK celebrates it on the first Thursday of March, so that they could celebrate it in school term time.

Traditional British schools dedicate the whole week to World Book Day, which includes visits from authors, quizzes to workshops and the students dressing up as their favourite book character. They also bring their favourite books to school and share them with each other, making recommendations. Honestly, I would love to attend a week like this and the book I would bring with me is *The Cruel Prince* by Holly Black.

Pongrácz Dóra (9.a)

(a *bűnbocsánatról*) „Vagy bevallom, hogy roncs törpe vagyok, megettem a Túrú Rudidat, ezért leborotvá-
lom a szemöldökömet, és addig így fogok járni, amíg ki nem nő!” (Simon Péter)

„Most, hogy így körbenyalogattam ezt a jóembert, látszik, hogy szeretnék tőle valamit kérni.”

(dr. Seres Dániel)

„Az okos osztályokkal a Hamletet tudtam venni, a kevésbé okosakkal a Rómeó és Júliát.”

(Molnárné Vámos Katalin)

„Gondoltatok már rá, hogy milyen jó lenne németül csajozni?” (Kovácsik Antal)

„Lehet, hogy Zsombor formájában reinkarnálódott Mengyelejev.” (dr. Tüdös Éva)

(a *diák Hellt iszik órán*) „Botond! Csapvíz!” (Tarr Levente)

(*felelés a táblánál*) „Ez csak egy vacak bioszfelelés! Nem fog semmit számítani, ettől még egy boldog
életet élhet!” (Tarlós Péter)

„Amikor először hallottam a fidget spinner-ről, csak annyit tudtam válaszolni, hogy legyen szép hétvé-
géd!” (Gärtner István)

„Savas eső a családomnak... ja nem, az aranyeső!” (Antal István)

„Ez nem egy mol meg két mol, nem kémia vagyunk!” (Künné Kocsis Erzsébet)

„A hetedikes az úgy várja a dolgozatot, mint a Messiást!” (Sziliné Dienes Irén)

„Okostelefon, okosórát, okos fülbevalót hagyjatok a padban.” (Sztójcsevné Fekete Mária)

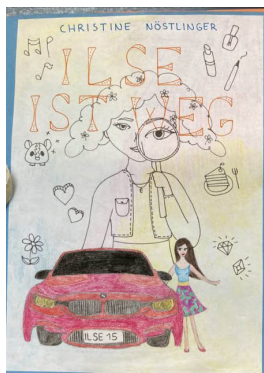
„Amikor elkezdtek vezetni, ami véletlenül egybe fog esni azzal, hogy én többet ki nem lépek az utcára.”

(Csányi Levente)

Küldjétek sok-sok aranyköpést, ebből él ez a rovat!

Jöhetnek az első emeleti postaládánkba vagy az arpadlapok@gmail.com címre.

Christine Nöstlinger: Ilse ist weg – Roman

Für die Sommerferien haben die Klassen 8.c und 9.c diesen Roman als Sommerlektüre erhalten. Viele schöne Lesetagebücher wurden verfasst. Zwei exemplarische Beispiele möchten wir euch nun vorstellen.

Der Roman behandelt die Herausforderungen einer Patchworkfamilie und dreht sich um Ilse, die

aus dieser Familie entkommen möchte. Die Schüler haben verschiedene Aufgaben erhalten, um ihre Leseerlebnisse zu reflektieren.

Einige Meinungen zum Roman:

„Mir gefiel das Verhalten von Ilse in der Geschichte nicht. Ich kann mir ihre Situation nicht richtig vorstellen, da meine Eltern zum Glück nicht geschieden sind. Wenn ich in ihrer Situation wäre, glaube ich nicht, dass ich es so lösen würde, wie Ilse es getan hat. Ich würde eher mit meinen Eltern die Probleme besprechen.

Auf keinen Fall würde ich meinen Bruder oder meine Eltern anlügen, wenn es darum geht, wohin ich gehe oder wo ich bin. Obwohl ich Ilse zum Teil verstehen kann, dass sie sich in dieser Familie schlecht fühlt, weil ihre Eltern ihr nicht genügend Aufmerksamkeit geschenkt haben.“ (Luca Király, Klasse 8.c)

Ein zweites Beispiel von Lili Koltai-Szabó (8.c)

„Warum sind 3 Großmütter, 3 Großväter, eine Mutter, ein Vater, ein Stiefvater, eine Frau vom Stiefvater und 7 Geschwister keine große Familie? Eine solche Familie ist keine große Familie, da sich ihre Mitglieder nicht lieben, sondern unter einander verfeindet sind. Die Geschwister sind eifersüchtig aufeinander und leben selten in Frieden. Diese Familie ist fast nie zusammen, es handelt sich also nicht um eine Familie. Den Kindern geht es meistens nicht gut, denn niemand kümmert sich wirklich um sie. Eine echte Familie sollte durch die Liebe zusammengehalten werden.“

Eine Aufgabe war auch eine Titelseite zu ihrem Lesetagebuch zu machen.

Hier ist eine schön gelungene Titelseite von (Edit Molnár, Klasse 9.c).

Csorbáné Tóth Irén

- Nagy, sárga, és szúr, ha belemegy a szemedbe, mi az?
– Villamos.

Nyelvtanóra.

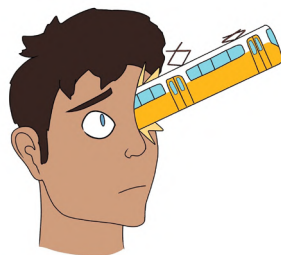
- Pistike, mondj nekem egy kérdőszót és egy személyes névmást!
– Kicsoda, én?
– Na látod, tudsz te, ha akarsz!

A második világháborúban Magyarország hadat üzen az USA-nak. Hazánk nagykövete be megy a washingtoni külügyminisztériumba átadni a hadüzenetet. A külügyminiszter megkérdezi:

- Mi az Önök államformája?
– Királyság.
– És ki a királyuk?
– Nincs királyunk, hanem kormányzónk van.
– És ki a kormányzó?
– Horthy Miklós tengernagy.
– Van Önöknek tengerük?
– Az nincs.
– Értem. Van az USA-val szemben területi követelésük?
– Nincs.
– Van valamilyen országgal szemben területi követelésük?
– Igen. Ausztriával, Csehszlovákiával, Romániával...
– És azokkal szemben is hadat viselnek?
– Nem, ők a szövetségeseink.

Idős ember életbiztosítást akar kötni:

- Hány éves maga?
– 79.
– Az sok. Meg kell beszélnem a főnökkel, jöjjön vissza holnap.
– Nem lehet, apám holnap lesz 100 éves, öt ünnepeljük.
– Akkor holnapután.
– Az sem jó, nagyapám esküvője lesz aznap.
– Te jó ég, hány éves a nagyapja?
– 124.
– És még házasodni akar??
– Ő nem akarna, de a szülei nagyon erőltetik.

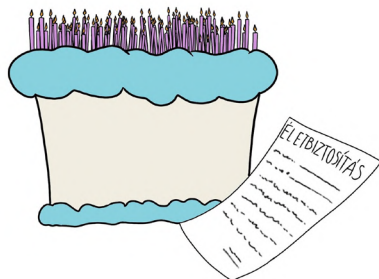
- Hej, prímás, tudod-e, hogy nyitva van a slicced?
– Nem tudom, kéremalássan, de tessék csak dúdolni, én majd utánabazseválom!

Chunk Norrist megkérdezik:

- Szokott dublört használni?
– Csak ha sírni kell.

NYELVI SAROK

- Hello, are you there?
– Yes, who are you please?
– I'm Watt.
– What's your name?
– Watt's my name.
– Yes, what's your name?
– My name is John Watt.
– John what?
– Yes, are you Jones?
– No, I'm Knott.
– Will you tell me your name then?
– Will Knot.
– Why not?
– My name is Knott.
– Not what?
– Not Watt, Knott.
– What?

rajzok: Solti Nelli (8.c)

Akikre büszkék vagyunk

Az alábbiakban összefoglaljuk a 2022/23-as tanévben született legjobb országos szintű versenyeredményeinket. (Folytatás az előző számból.)

RAJZ, VIZUÁLIS KULTÚRA, MOZGÓKÉPKULTÚRA ÉS MÉDIAISMERET

Mozgóképkultúra és médiaismeret OKTV 4. helyezett Skrodzki Marko (12.a), tanára dr. Gizelláné Neubauer Babett. **Vizuális kultúra OKTV** 20. helyezett Izsza Bernadett (12.c), tanára Svarczné Micheller Erzsébet.

TERMÉSZETTUDOMÁNY

Izsák Imre Gyula komplex természettudományi verseny 3. helyezett Hartmann Botond (12.b), tanárai Kézér Ildikó és Nemeckóné Szabó Zsuzsanna (matematika), Kürtösi Balázs (fizika) és Gedeon Veronika (informatika). **Bolyai természettudományi csapatverseny** 10. helyezett a 8.c csapata, tagjai: Édes-Fábián Sebestyén, Halmos Balázs, Lampert Bence és Parditka Márton, tanáraik Kovácsné Keszleri Erzsébet, dr. Nánay Mihály és Neumayerné Manger Viktória.

Curie természetvédelmi emlékverseny 6. helyezett a 10.c csapata, tagjai: Godó Loránd, Izsza Jenő és Sipos Petra, felkészítő tanáraik Kéri András és Tarlós Péter. **Bugát Pál Kárpát-medencei középiskolai természetismereti műveltségi vetélkedő** 12. helyezett a 12. évfolyam csapata, tagjai: Fenyvesi Zita (12.a), Garadnai Lilla (12.c), Karádi Virág (12.b) és Menyhárt Gellért (12.d), tanáraik Gärtner István, Kovácsné Keszleri Erzsébet, Magainé Bene Zsuzsanna, dr. Nánay Mihály, Sziliné Dienes Irén, Tarlós Péter és dr. Tüdös Éva. **Zöld Gömb országos fenntarthatósági televíziós vetélkedő (2022 őszi évad)** 1. helyezett az Óbudai Árpád Gimnázium csapata, tagjai Hilken Gréta (9.c), valamint Dózsa Liána, Godó Loránd és Izsza Jenő (10.c), felkészítő tanárunk Kozma Sándor.

TESTNEVELÉS, SPORT

A röplabda U17-es Európa-bajnokságon 10. helyezett magyar válogatott tagja volt, a **röplabda NB I Ligában** a Vasas SC csapatának tagjaként 3. helyezett Fekete Fanni (10.d) és Nagy Sophia (11.b). **A pozsonyi Olimpiai Reménységek Versenyén kajak-kenuban** az U17-es korosztályban C2 200 és 500 méteren 1. helyezett, C1 1000 méteren 4. helyezett Mészáros Milán (11.b). **A rövidpályás úszó országos bajnokságon** az UTE csapatának tagjaként a 4×200 méteres gyorsváltóban 1. helyezett, a 4×100 méteres mix vegyesváltóban 2. helyezett, a 4×100 méteres mix gyorsváltóban 3. helyezett Tankó Beatrix (12.b). A **kosárlabda NB I-ben** a Vasas csapatának tagjaként 8. helyezett Van Rijs Dóra és Van Rijs Luca (12.b). **Az atlétika U20 fedett pályás országos bajnokságon** hétpróbában 3. helyezett Gyóni-Maksa Levente (10.d). Az **atlétika U16 országos bajnokságon** és a **fedett pályás U18 országos bajnokságon** rúdugrásban 1. helyezett Fadgyas Vilmos (9.b). A **vízilabda U15 országos bajnokságon** az UVSE csapatával 1. helyezett Dobricza Benedek (8.c). A **kadett kosárlabda országos bajnokságon** a Vasas Akadémia csapatával 3. helyezett Rosta Péter (9.b). A **kadett vívó országos bajnokságon** a férfi tőr csapatversenyben a TUS Fencing csapatának tagjaként 3. helyezett Szabó Ferenc (9.a). A **serdülő vívó országos bajnokságon** a kard egyéni versenyben 3. helyezett Erdélyi Dorina (8.b). A **sakk diákolimpián** a fiúk IV. korcsoportjában 1. helyezett Földes Márton (8.b), a lányok IV. korcsoportjában 5. helyezett Hangyál Dóra (7.a), az amatőr lányok IV. korcsoportjában 13. helyezett Ladányi Nóra (7.b), felkészítőjük Csabai Viktor. A budapesti diákolimpiát megnyerte, a **sakkcsapat diákolimpia** országos döntőjében az 5. helyen végzett III-IV. korcsoportos csapatunk, tagjai: Földes Márton (8.b), Solti Bálint (9.b), Hajdú Vince (7.b), Hangyál Dóra (7.a) és Ladányi Nóra (7.b). A csapat edzője Csabai Viktor. A **B33 (streetball) diákolimpián** (V-VI. korcsoport) 3. helyezett az Árpád lánycsapata, tagjai: Konta Sarolt (11.b), Nagy Viktória (10.b), Van Rijs Dóra (12.b) és Van Rijs Luca (12.b), 5. helyezett az Árpád fiúcsapata, tagjai Kiss-Leizer Gergő (10.b), Pintye Ákos (11.b), Rosta Péter (9.b) és Vasali Mátyás (12.a). Csapatvezető: Gyanó Éva. Az **ultimate frizbi diákolimpián** (V-VI. korcsoport) 1. helyezett az Árpád csapata, tagjai: Nagy Szabolcs (9.c), Jauneaud Dorián (10.a), Nagy Viktória, Seprődi Lili és Rubicsek Márk (10.b), Darvas Dóra (11.c), Sörös Éva és Nagy Levente (12.d). Az **úszás diákolimpián** 200 méteres gyorsúszásban 1. helyezett, 100 méteres hátúszásban 2. helyezett Gömörly Zsolt (7.a). A **tollaslabda diákolimpián** 1. helyezett Hudák Lili (9.d), 3. helyezett Nagy Vince (10.d). A **kick-box diákolimpián** kick light kategóriában 2. helyezett Varga Ádám (9.d). A **tájfutás diákolimpián** 5. helyezett Soltész Abigél (10.a). A bécsi **VIBE 2023 nemzetközi balettversenyen** a Magyar Nemzeti Balettintézet növendékeként két aranyérmes produkcióban szerepelt Koltay-Szabó Lili (7.c). Az **akrobatikus rock and roll**

magyar bajnokságon serdülő nagyformáció kategóriában 1. helyezett, a lengyelországi világbajnokságon junior nagyformáció kategóriában 3. helyezett Buzalka Nóra (7.a). A **Magyar Divat- és Sporttánc szövetség országos bajnokságán** junior show formáció kategóriában 1. helyezett Jónás Petra (7.a). A **spliti vízilabda Európa-bajnokságon** ezüstérmes magyar válogatott tagja volt Vadovics Viktor, 2017-ben érettségizett diákunk.

TÖRTÉNELEM

Kosáry Domokos történelemverseny 12. helyezett Szél Zsófia (10.b), 18. helyezett Pazicski Balázs (10.a), 19. helyezett Fodor Dóra (10.b), tanáraik Kovácsik Antal (FD, SzZs) és dr. Szendi Emma (PB). **Wallen-**

berg nyomán középiskolai vetélkedő 1. helyezett a 12.a csapata, tagjai: Császár Olivér, Fekete Gábor és Pallai Dávid, felkészítő tanárunk Szalay Katalin.

A **Magyarország tehetsége 2022** díjban részesült Gyóni-Maksa Levente (10.d). A díjjal azokat a középiskolásokat ismerik el, akik a 2021/22-es tanévben magas szintű tanulmányi eredményeik mellett kimagasló sportteljesítményt nyújtottak. A **Magyarország jó tanulója, jó sportolója 2022** díjban részesült Gömörly Zsolt (7.a). A díjjal azokat az 5-8. évfolyamos diákokat ismerik el, akik a 2021/22-es tanévben magas szintű tanulmányi eredményeik mellett kimagasló sportteljesítményt nyújtottak.

Culture chez nous – Kultúra nálunk

Renoir kiállítás

December 15-én a tizenkettedik évfolyam francia csoportjának lehetősége nyílt ellátogatni a Szépművészeti Múzeum Renoir – A festő és modelljei című kiállítására, ahol Renoir hat évtizedet felölelő munkásságából láthatunk részleteket.

Pierre-Auguste Renoir 1841-ben született egy francia nagyvárosban, családjá pár évvel később költözött Párizsba. Tizenhárom éves korától porcelánfestőnek tanult, majd a manufaktúra bezárása után alkalmi munkákból élt, nemesek címereit festette. Az 1860-as években kötött barátságot az impresszionista Claude Monet-val és Alfred Sisley-vel, akikkel együtt festett a szabadban. Renoirt az egyik leghíresebb impresszionista festőként tartják számon, évtizedeken keresztül tartó életművének jelentős része azonban kívül esik a mozgalom keretein.

1874-ben, az első impresszionista kiállításon már bemutatta pár művét, és igaz, hogy a kiállításnak nem volt jó visszhangja, de Renoir hat műve a kedveltebb darabok között volt.

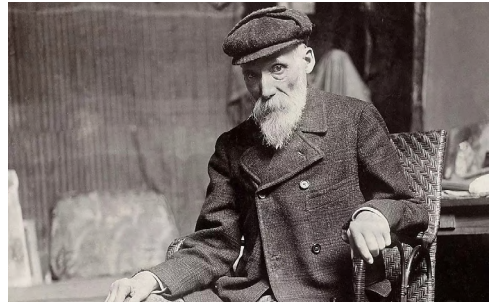
Életképein a szereplők közötti hétköznapi, kedélyes interakciókat, a modern élet új jelenségeit örökítette meg. Portréfestőként érzékenyen rögzítette az arcok rezdüléseit, a tekintetek ragyogását, a ruhák tündöklését.

A budapesti kiállítás létrejöttéhez nagyban hozzájárult, hogy a Szépművészeti Múzeumnak 2019-ben

egy történelmi jelentőségű gyűjteménygyarapítás révén sikerült megvásárolnia Renoir Fekvő női akt (Gabrielle) című kései remekművét. A festmény 1903-ban készült, majd először 1905-ös párizsi Őszi Szalonon volt kiállítva, ő képviselte az immár bevett, ám továbbra is megújulni képes modern hagyományt.

Renoir 1919-ben, 78 évesen halt meg Cagnes-sur-Mer városában található birtokán.

Imre Boglárka (12.a)

A 12.a legkomolyabb délvidéki túrája

2023 szeptember 7-én a 12.a Köves tanárnővel és Nánay tanár úrral útra kelt, hogy bebarangolja a Délvidéket, és megejtse az utolsó osztálykirándulását.

A kirándulás jó hangulatban indult, a buszon dalolásztunk, nagyokat neveltünk, de volt, aki inkább az előző napi fáradságokat próbálta kipihenni (több-kevesebb sikerrel). Elérkeztünk a magyar-szerb határhoz, ahol Nánay tanár úr néhány mondatban összefoglalta, mit is fogunk látni, csinálni az elkövetkezendő néhány napban. Mesélt a térség történelméről és földrajzi adottságairól.

Első állomásunk a határ szerb oldalán a Maurer-pincészet volt, ahol megismerhettük az Európában is elismert borász, Maurer Oszkár leghíresebb borait. Utunk továbbvezetett Szabadkára, a történelmi Magyarország egyik legfontosabb délvidéki városába. Idegenvezetőnk a magyar gimnázium tanára volt. Vele elsétáltunk az iskoláig, ahol Kosztolányi Dezső tanult, megtekintettük a felújított zsinagógát, és bejutottunk a városháza dísztermébe is, ahol átvettük a város vezetését.

Szabadka után az aznapi utolsó állomásunk (és egyben szálláshelyünk) következett, Tótfalu. A kicsi, de kizárólag magyarok lakta faluban nem mindennapi vendéglátásban részesültünk. Szállásadónk (és egyben idegenvezetőnk), Faragó Zoltán, körbevezetett a faluban, majd vacsorával kínált. Éppen a kirándulásunk első napjára esett a Szerbia-Magyarország labdarúgó-mérkőzés, ezt nem hagyhattunk ki. Az osztály „legkomolyabb” tagjai együtt megnézték a meccset, és igazi szurkolói zónára emlékeztető hangulatban kiszurkolták a győzelmet.

A másnapi kelés sokaknak igen komoly erőfeszítésébe került, de egy kiadós reggeli után elbúcsúztunk szállásadóinktól, és továbbindultunk. Következő célpontunk Csúrog volt. Itt megrázó, szívszorító volt emlékezni az 1944-ben lemészárolt magyar lakosság emlékére felállított emlékműnél, melyet meg is koszorúztunk. A megemlékezés után Péterváradra mentünk, és bebarangoltuk a vár

alatt futó több kilométeres labirintust, melyet az erőd megvédésére alakítottak ki. Csodálatos volt a várbeli vendéglőben ebédelni, és megkóstolni a híres helyi krémes süteményt.

A túra során szerencsére nem hagytunk el senkit, bár sokan visszavágytak a kazamaták hűvösébe, mert a hőmérséklet 30 fok felett volt. Ezután a Nándorfehérvár (Belgrád) szomszédságában elterülő Zimonyba érkeztünk. A honalapítás milleni-umának megünneplését és a magyarság történetének európai fordulópontját jelentő esemény méltó megörökítését az 1896-ban törvényekben rögzítette az országgyűlés, és elrendelte hét helyszínen emlékművek felállítását. A hét emlékmű közül a Délvidéken a Hunyadi-torony látható. Az épület tetejéről már láttuk Nándorfehérvár falait, illetve a Duna és a Száva összefolyását. Aznap az utolsó állomásunk már Belgrád volt. Elfoglaltuk a szállásunkat, majd elmentünk az 1456-os nándorfehérvári diadal emlékművéhez, és megemlékeztünk a hős védőkről. Sajnos a koszorú a buszon maradt, ezért azt másnap hajnalban az uraknak, már-már csibészeknek kellett elhelyezniük. A vár körbejárása után egy kicsit szétnézhattunk a városban. A legtöbben szerettünk volna valami szerb ételkülönlegességet vacsorázni, így volt szerencsénk megkóstolni a Karagyorgyevics-szeletet, illetve a sopszka salátát.

A kirándulás harmadik napjának reggelét egy gyors burek reggeli után a Szent Száva székesegyház megtekintésével kezdtük. A monumentális épület mindenkit lenyűgözött, de folytattuk utunkat, és meg sem álltunk Galambóc váráig. A vár az Al-Duna szerbiai szakaszának legjelentősebb várromja. Nánay tanár úr rövid ismertetőt tartott az erőd történelmi szerepéről, majd szabadon barangolhattunk a falakon, lépcsőkön, kiállítóhelyeken. A vár megtekintése után még tettünk egy rövid kitérőt, mely során mindenki kapott egy pljeskavica nevű szerb ételt, majd célba vettük a Vaskaput.

Elértünk a szerb-román határhoz. Az átkelés nagy-szerű látvánnyal párosult: láthattuk, hogyan zajlik

az Al-Duna hajóforgalma. A határ román oldalán az első megállónk Orsova volt. A Duna menti kisvárosban motorcsónakokra szálltunk, és kihajóztunk, hogy megnézzük a Vaskaput a folyóról. A régi Széchenyi-tábla 30 méterrel a víz alá került a duzzasztógát megépítése után, de van egy új, ami emlékeztet Széchenyi óriási tervének megvalósulására. A román állam egy óriási, kőbevéjt Decebal fejet is faragtatott a sziklába. A motorcsónakok – nagy örömünkre – egymással versenyezve vágattak velünk a vízen, hangos zene szólt, így egy kisebb vízi-party bontakozott ki a kirándulásból. A csónakázás után harmadik és egyben utolsó szálláshelyünkre, Herkulesfürdőre mentünk. Ide már este érkezünk meg, így a városnézés másnapra maradt. Megvacsoráztunk, kártyáztunk egyet, majd lefeküdtünk.

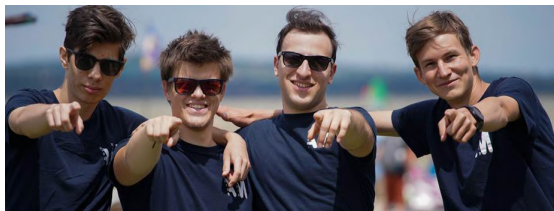
A másnappal kirándulásunk utolsó napja jött el. Délelőtt megnéztük az egykori üdülőváros, Herkulesfürdő Monarchia kora-beli épületeit, és megmártóztunk a helyi gyógyvízben. Sajnos az épületek romos állapota miatt nem tudtuk megnézni, pontosan milyen körülmények között üdült Erzsébet királyné, de így is nagy élmény volt. Herkulesfürdőről Temesvárra mentünk. Körbejártuk a várost, megkerestük Klapka György emléktábláját (természetesen elénekeltük a Klapka-indulót), Savoyai Jenő házát, az ortodox székesegyházat, illetve Dózsa György kivégzésének helyszínét (utóbbit már csak a legelhivatottabbak). Hazatérésünk előtt Temesvárról Aradra vezetett az utunk. Megemlékeztünk az aradi vértanúkról, majd a kirándulást lezárva felszálltunk a buszra, és Budapest felé vetjük az irányt.

5 nap 4 éjszaka. Sok vagy kevés? Nekünk nagyon gyorsan elszállt. Olyan volt, mint egy csodálatos időutazás a Monarchia idejében. Ha tehetitek, ti is menjetek el ezekre a helyekre!

Horváth László (12.a)

Bemutatkozik az Árpád Média

– Mit jelent az ÁMÖK?

– Ezek az Árpád Média Önképző Kör kezdőbetűi, mert 2018 óta már nem szakkör a média. Nagyobb hangsúly van a tematikus workshopokon, ahol tapasztaltabb diákok tartanak foglalkozásokat a résztvevőknek. Főleg azokon a területeken (stúdió, fotózás, film...), ami legjobban érdekli őket, tapasztalatokat szerezhettek. Nagyon sokoldalú és tehetséges minden tagunk, bár ezt sokszor nem is tudják magukról.

– Hogyan lehet bekerülni?

– Bárki lehet médiás, aki jelentkezik, és részt vesz a workshopokon (nem hiányzik), és időben beadja a megfelelő munkákat. Közben igyekszünk megismerni is, mert fontos, hogy a csapat befogadja az új tagot, hiszen együtt fognak dolgozni a későbbiekben is. Fontos a motiváltság és a megbízhatóság. Folyamatos az utánpótlás, így lépésről lépésre "nőnek" bele a feladatokba, tanulják meg a felelősséget. Közben az is kiderül, ki miben tehetségesebb.

– Milyen feladatai vannak az ÁMÖK-nek?

– Elég szétszerteágazó. Egyrészt az iskolai események hangosítása, technikai segítése és dokumentálása. Másrészt önálló projektek, kisfilmek készítése és pályázatokon való részvétel. Nyár elején

tábort szervezünk, ahol két stáb készít rövidfilmeket az egyetemista diákok szakmai segítségével. Ezek mind olyan programok, melyeken sokat fejlődhetnek a résztvevő diákok.

– Hogy lett a sulis legmenőbb helye a stúdió?

– Ez főleg az állandó tagságnak köszönhető. Az ÁMÖK alapítók már elballagtak, de ma is, az egyetem vagy munka mellett rendszeresen visszajárnak, és aktív segítők a háttérből a munkánknak. Az árpádosi médiások pedig jól bírják a terhelést. A tanulmányi átlag év végén 22 aktív tagra 4,57 volt, ez a gimnáziumon belül is erősnek számít. A felsőbb évesek közül már mindenki tett előrehozottan legalább érettségi vagy szerzett egy nyelvvizsgát. Nagyon jó közösség alakult ki, akik segítik egymást. Vannak közös programjaink iskolán kívül is, amiknek egyrészt csapatépítő, másrészt szakmai tapasztalatszerzés szerepe is van.

– Mit rejt az a titokzatos szürke ajtó?

– Az alagsorban több olyan rossz állapotú helyiség volt, ami még az Óbudai Egyetem után ott maradt holmikkal volt tele. Amikor a tornaterem kialakítása miatt az egykori nagyelődő melletti stúdiószobát ki kellett üríteni, akkor kértük meg Gyimesi Róbert igazgató urat, hogy keressünk az épületben

hosszú távú megoldást a pótlására. Az alszori szobát szülőkkel, diákokkal közösen takarítottuk ki és újítottuk fel (vakolás, festés, burkolás). Így ma már hasonlít egy igazi fotó- és hangstúdióra. Igyekszünk láthatóvá is tenni a munkánkat. Folyamatosan pályázunk, az így kapott támogatásokból vehettünk eszközöket és valósítjuk meg a plusz programokat. A bent lévő technika nagy része így is szülőkötől vagy öregdiákoktól kapott adomány.

– **Milyen további terveink vannak?**

– Tavaly a szokott programokon kívül (egy pályázat keretében) többet foglalkoztunk a 3D nyomtatás technológiával. Idén az analóg fotózás és az archaikus fotóeljárások kerülnek majd a közép-

pontba. Szeretnénk egy mini fotólabort is kialakítani az iskolán belül, amihez szintén szülőkötől kaptunk eszközöket. Sok tervünk van még, ami viszont hely- és támogatásigényes, de reméljük, hogy mindenre találunk megoldást, ahogy eddig is tettük. Szeretnénk csapatként és szakmailag is fejlődni, ezért tervezünk közös kirándulásokat, filmes táborot. A nyári táboraink a tanév legjobban várt eseményei, és a legnagyobb élmény számomra is. Amikor több napon át, két stáb párhuzamosan forgat le két kisfilmet, úgy éreztem, minden pillanata megérte az egész addigi fáradozást.

Svarczné Micheller Erzsébet

A Kórus zeneakadémiai fellépéséről

A Nagykórus ismét történelmet írt, a római sikert egy itthoni követte. Kodály Zoltán születésének 141. évfordulója alkalmából kórusunkat felkérték, hogy december 16-án lépjen fel a Zeneakadémián a Hunyadi Kiskórus, az Erkel Ferenc Vegyeskar, a Zeneakadémia Szimfonikus Zenekara és az Alma Mater Kórusa mellett.

Kodály négy jól ismert kórusművét adtuk elő a Nagyteremben. A *János köszöntővel* indítottunk, aztán a *Gömöri dal* következett, majd a *Stabat Mater*, végül az *Adventi énekkel*, a fő attrakcióval zártuk a sort. A sikeres szereplésünket természetesen kemény munka előzte meg.

Az iskolai próbákön, a csütörtöki kórusalkalmakon, a kilencedikesek keddi felzárkóztató énekóráin, és az egyéb rendhagyó próbákön kívül az aznap délelőtti főpróbán is egyre tökéletesítettük a vár-

ható teljesítményünket. A dalainknak szerencsére egyértelmű, fülbeérintő dallama és könnyen tanulható szövege volt. A koncert napja izgalmasan telt. Délelőtt zajlott a kétórás helyszíni főpróba, amelybe az egyes kórusművek hangzásának ellenőrzése, majd a be- és kivonulás gyakorlása is belefért. Egy óraker hazamehettünk, és negyed hatra, a fellépésünk előtt bő egy órával kellett visszaérnünk, immár a bordó kóruspólóban.

Nagy volt az izgalom, és idegőrlő a várakozás. Aztán egyszer csak azon kaptuk magunkat, hogy máris a színpadon állunk, és éneklünk. Az általános közhiedelemmel ellentétben a szereplés sem érződött végtelenül hosszúnak, és a lámpaláz sem rontott semmit a kórus teljesítményén. Mindenki beleadott mindent, és talán még az elfogult rokonság magas elvárásait is felülmúltuk. Előadásunk hangos, tiszta és folyamatos volt. A Zeneakadémia két neves tanára, akik végighallgatták a produkciókat, elismerően nyilatkoztak róla (információ elsőkézből 😊). Köszönjük a Tanárnőnek, hogy eljuttottunk idáig!

Ami a személyes élményeimet illeti, büszke vagyok magamra, amiért a családom muzsikos fele nem kritizálhatja többé a „komolyzenével” való laza kapcsolatomat, hiszen mindössze tizennégy évesen felléptem a Zeneakadémián.

Bársony Kamilla (9.a)

A kórus Rómában

Ha nagyon figyeltek, a hétköznapi életetekben is észrevehetitek a csodákat advent idején. Nekünk ez a római út tipikus adventi kaland volt, tele csodákkal.

Már a repülőgépen kezdődött, amihez hajnali 3 óra-
kor gyülekeztünk, így elgondolható, milyen frissen
adtuk át magunkat a felszállás élményének, mikor
is a kapitány hagyományosan köszöntötte az uta-
sokat, köztük az Árpád Gimnázium kórusát is, így
kiemelve. Rögtön felélénkültünk, és hoztuk szokott
formánkat a tapszal, és az öröm egyéb hallható
megnyilvánulásával.

De következett rögtön a második csoda. Miközben
a tranzitbuszon zötykölődtünk, megszólított egy fi-
atalember, hogy a nagyija üzeni, ő is árpádosi volt,
sőt mi több: kórusos is 50 évvel ezelőtt, csak ők
még nem utazhattak külföldre. Sok sikert kíván!
Még beszélgettünk kicsit, mikor új ismerősöm java-
solta, hogy jelentkezünk be a nagykövetségre, ha
még eddig nem tettük, mert az nagyon hasznos tud

lenni. Ő is felajánlotta a segítségét, elérhetőségét
azonban félreszervezés miatt végül nem sikerült
eltennünk. Mégis nagy jelentősége lesz a későbbi-
ek során ennek a találkozásnak.

Megérkeztünk a szállásunkra, megfelelően el-
csigázottan, és éppen arra törekedtünk, hogy még
napnyugta előtt meghallgassuk az összes létező
szabályt, mielőtt birtokba vesszük a szobákat, mikor
küldöttség érkezett hozzám, így kezdvén: ne
húzzam fel magam, DE meg kellene nézni a holnapi
próbatermet. Ugye, hogy gyanús? Próbálkoztam én,
és aztán megláttam az U alakú helyiséget, aminek
két szárnyában egy-egy szólam elfért volna, de ho-
gyan fogják egymást hallani? És mi lesz a másik
két szólammal? Még higgadtan próbáltam megol-
dásokat célzó kérdéseket feltenni, de mikor olyan
válaszokat kaptam, hogy próbáljunk két részlet-
ben, vagy hogy „de mi szükség is van próbára,
talán nem próbáltunk otthon”, akkor nem tudtam
Frajna tanárnő óvatos figyelmeztetésének eleget

tenni, eldurant az agyam. Ez a jelenség mondjuk itt az Árpádban ritka, mint a fehér holló, ezt az oldalamat csak szorgalmas kórusjárók ismerik, ők is csak vészhelyzetben.

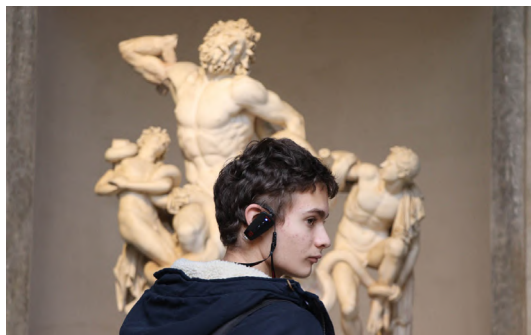
És ekkor jött a harmadik csoda, mert bevillant, mit kell tenni! Hát felhívni a nagykövetséget! Akinek nem, nem az a dolga, hogy fél délután alatt egy számukra ünnepi időszak kellős közepén, amikor az egész nagykövetségen egy, csak egy legény van talpon a vidéken, az is a külgazdasági attasé, szerezzenek egy rosszul szervezett nemzetközi versenyen elárvult gimnáziumi kórusnak próbalehetőséget. A csoda ott volt, hogy olyan ember volt ez az egy, akiben volt emberség, és utánajárt az ügyünknek. Lett próbatermünk a Római Magyar Akadémián, a csodálatos Liszt teremben, ami bár egy óra járásra volt a szállásunktól, de csak 8 perc-re a másnapi verseny helyszínétől. Így a szervezők sem szervezheték volna jobban! A verseny napján teljes vértetben tudtunk kiállni! Mikor megkérdezték a szervezők, hogy végighallgatjuk-e a többieket, nagyon büszkén mondtam, hogy természetesen, minket érdekel mások művésze is.

Azt éreztem végig az út során, hogy kulturált, minden értékre nyitott csapatot viszünk. Akár az első nap városnézése, akár a vatikáni múzeum idegenvezetése alatt mindig érdeklődő tekinteteket láttam. Soha senkire nem kellett fegyelmezési céllal rászólni. Mivel a pénzünk igencsak ki volt számolva, mindenhova gyalog jártunk: nyolcvanán. Hát annak is megvolt a maga hangulata! Vicces volt kigyózni a zsűfolt városon át. A helyiek szerint soha nem látott tömeg gyűlt össze ezekben a napokban Rómában. A legemlékezetesebb azonban az a kigyózás volt, amikor a verseny után eufórikus hangulatban arany kupánkat lóbálva az egyórás utat énekelve-üvöltve tettük meg a sötétben. Már amennyire sötét este egy világváros! Hogy nem fociőrültek vagyunk, az csak abból derült ki, hogy *Jacobites, Totus floreo* volt a menü, és minden létező kóruson tanult dal, ami csak eszünkbe jutott. Ha valaki többszólambá kezdett, akkor egy kis téren a kigyó összetömörödött, és lelkesen elüvöltöttük a *Hej igazítsad jól a lábad* négy szólambú kórusművet. Svarcz tanárnő az altot, én pedig a szopránt üvöltöttem! A kocsikból kiintegettek, dudáltak az olaszok. Még a járműveiken arra vonuló katonákat

is lefegyvereztük.

Utolsó nap a Pantheon előtti tér lépcsőin énekelünk egy könnyű karácsonyi dalokból álló változatást az erre az alkalomra Antal tanár úr által sorozatban legyártott Karácsonyi Vademecumból, ami kis útravalót, füzetecskét jelent, és ajándékot is. Ajándék volt ez jónéhány turistának, akik ámulva hallgatták és videózták a gyerekeket, és amikor olyan dal került sorra, amit ismertek, vidáman bólogattak. Az utolsó szám az *O Roma nobilis* volt, mintegy búcsúzásképpen. Még egy utolsó bolyongás, majd Belley tanárnő összeszedte kiscsibéit, minket, majd felterelgetett a repülőgépre.

Kúnné Kocsis Erzsébet

Szalagavató

A tizenkettedik évfolyam számára ebben az évben az érettségien kívül talán az egyik legfontosabb és legjobbban várt esemény a szalagavató. Akarva-akaratlanul is erre készülünk már évek óta, ráadásul tizenegyedikesként feladatunk is segítőként részt venni az ünnepségen, ezzel is felkészítve magunkat a következő évben való szereplésünkre.

Még a próbák kezdete előtt a legelső dolog — főleg a lányok számára — a ruha kiválasztása. Ez egy meglepően megpróbáltató feladat, amelyet a legjobb időben elkezdeni, nem pedig az utolsó pillanatra hagyni. Én május végén találtam rá időt, hogy elmenjek egy-két szalonba, azonban már ez is egy kicsit késeinek bizonyult. Mint sok más évfolyamtársamnak, nekem sem felelt meg az első ruha, amit felpróbáltam, sőt a második, a harmadik sem. A nyertes darabot nem egy felkapott szalonban találtam, és elég távol állt az eredeti elképzeléseimtől, de — ahogy a barátnőimnek is fogalmaztam — „igazi hercegnőnek” éreztem magam benne, ami lehet, egy kissé gyerekesnek hangzik,

mégsem tudnám máshogy leírni az érzést.

A másik nagyon fontos dolog, ami még a tizenkettedik évfolyam megkezdése előtt eldöntendő, az az osztálytánc témája. Ötletek, viták, még több ötlet és ellenérv közepette sikerült választanunk egy olyan tematikát, amely mindenkinek megfelelt, ez pedig a mexikói lett. Szeptember elejével kezdetét vették a próbák, mind az osztálytánchoz, mind pedig a keringőhöz. Kezdetben nehézkesen haladtunk, én magam is nehezen tudtam összehozni néhány lépést.

Az osztálytánc próbákat testnevelés órákon tartottuk, és sokszor meglepően felérték egy-egy kimerítő tanórával, főleg a vége felé, amikor már egymás után többször is elpróbáltuk a teljes koreográfiát. Nagyon jó volt látni, hogy olyanok is, akikről nem gondoltam volna, hogy lelkesen részt vennének a táncban, mindent beleadtak, és olyan energiával csinálták végig az egészet, amely igazán felejthetlenné tette ezeket az alkalmakat. Már az utolsó hét volt a szalagavató előtt, amikor először tarthattunk jelmezes próbát, ami szá-

momra igen emlékezetes maradt.

A keringőpróbák péntekenként, az utolsó órában voltak, így számomra egyfajta kikapcsolódást is jelentettek a hétvége közeledtével. Emlékszem, amikor először próbáltuk a forgásokat, mennyire elszédültem, azonban ahogy telt az idő, egyre jobban ment, és a főpróbán már mindent sikerült hibátlanul megcsinálnom. A táncórákat mindig jókedv jellemezte, még akkor is, hogyha fáradtak voltunk, vagy esetleg a partnerünk hiányzott, így egyedül kellett új lépéseket tanulnunk. Viszánézve soha nem gondoltam volna, hogy ennyire hiányoznának majd ezek az alkalmak.

Hihetetlen volt hazamenni utolsó próbáról, tudva, hogy legközelebb már csak a nagy napon fogom ezt újra átélni, de a belefektetett idő és energia kifizetődőnek látszott. Már csak a szalagavató volt hátra!

Vasárnap korán reggel az évfolyam izgatottságát még fáradtság leplezte. A szombaton gondosan összepakolt csomagokkal igyekezett mindenki a MOM felé: táskák, zacskók, ruhazsákok rejtettek mindent, amire a hosszú nap alatt szükségünk volt.

Fél 8-kor bepakoltunk mindent az öltözőkbe, és 8-kor már kezdődött is a bevonulás gyakorlása. A szalagtűzést és a nevek felolvasását gyorsítva próbáltuk el. Többször is be kellett sétálnunk, hogy mindenki pontosan tudja, hogy este mikor és hova kell majd állnia. Ezután következett a keringőpróba. A táncot már mindenki megtanulta, de a tornateremhez képest egy teljesen új élmény volt, mikor a nagy teremben kellett megtalálnunk a helyünket. Jó érzés volt belegondolni, hogy este végre minden lány és fiú már gyönyörű ruhákban fogja táncolni a koreográfiát.

Persze az osztálytáncok próbája már lazább hangulatban telt. Kipróbálhattuk a jelmezeinket, és hogy kinek honnan kell érkeznie. Nehezebb volt ugyanis egy sokkal hatalmasabb területen táncolni, mint azelőtt bármikor. Viszont izgalmas volt nézni a többi osztály koreográfiáit, a kreatív ötleteket, színes jelmezeket.

Fél 1-kor, a próbák végeztével mindenki igyekezett gyorsan hazaérni és felkészülni az esti szalagavatóra. Amiket esetleg reggel elfelejtettünk elvinni, most még összeszedhettük, majd 5-re már felkészülve és izgatottan tértünk vissza a helyszínre.

Ekkor már éreztük az esemény valódi hangulatát, elérkezett a pillanat, amire már hónapok óta készültünk. Annak ellenére, hogy mindent rengetegszer kipróbáltunk már, teljesen más érzés volt ünneplőben elfog-

lalni a helyünket a családtagokkal megtelt teremben. Mindenki a tanárainak beszerzett ajándékát szorongatva állt sorba, és vártuk a konferálást.

Miután bevonultunk, kezdődött a szalagtűzés. Először osztályfőnökeink kapták meg a színes szalaggal ellátott címet, majd mi következünk. Felemelő volt meghallani saját nevünket és kísértelni tanárainkhoz, miközben a közönség tapsolt. A tűzés végeztével helyet foglaltunk, és meghallgattuk az Igazgató úr beszédét, melyben sok szerencsét kívánt nekünk a következő nehéz időszakhoz, az érettségihez. Később megtekinthettük a Fekete tanárnő által felkészített pompomlányok táncos bemutatóját, amely mindannyiunknak meglepetést okozott. Végül pedig a kórus műsora következett, mi pedig a színpad köré gyűlve énekeltük velük a régről ismert dalokat.

Egy gyors 15 perces szünet után következtek az osztálytáncok bemutatói. Hamar átöltöztünk, és izgatottan vártuk, hogy előadhassuk a régóta próbált táncainkat. Minden osztály fergeteges volt, a közönség ütemes tapsa követte a mozdulatainkat. Szerencsére senkinek nem volt ideje elkeseredni, hogy egy pillanat alatt vége volt ennek is, mert sietnünk kellett átöltözni, a lányoknak gyönyörű fehér ruháikba, a fiúknak pedig frakkba.

Elkészülve besétáltunk, hogy előadjuk a keringőt, de mielőtt a zene elkezdődött volna, tanáraink jöttek be, színes esernyőkkel a kezükben. A nehéz tánc bemutatása miatti aggodalmaink hamar eloszlottak, hiszen mindenki lelkesen tapsolt a tanártánc alatt, melynek témája mindenki számára kellemes meglepetést okozott.

Így már nem volt nehéz a keringő sem, felpeszdült hangulatban táncoltuk el kétszer a gyönyörű zenére készült koreográfiánkat. Mikor vége lett, mindenki fellélegezhetett kicsit, családjaink is lejöttek hozzánk a táncterre, és közösen élvezhettük az estét. Miközben a fotósok körbejártak, mi felkérhettük szüleinket és persze barátainkat is. Csodálatos volt szeretteinkkel megosztani ezt az örömteli és meghatározó eseményt, hiszen ebből is csak egy van az ember életében.

Különleges érzés volt ezen az alkalmon részt venni, hiszen tavaly ugyan nekünk kellett szervezni a szalagavatót, mégis egészen december harmadikáig elképzelhetetlen volt, hogy egyszer majd mi leszünk az „avatottak”.

Marton Dorka & Imre Boglárka (12.a)

	dátum	nap	idő	Program
március	március 23-25.	szombat-hétfő		Matematika tábor
	márc. 25-ápr. 24.	hétfő-szerda		Mérés a 10. évfolyamon
	március 26.	kedd		Árpád napok
	március 27.	szerda		Árpád napok (pályaorientációs nap)
	március 27.	szerda		Jelentkezési határidő a tavaszi osztályozóvizsgákra
	márc. 28-ápr. 7.	csütörtök-vasárnap		Tavaszi szünet
	március 29.	péntek		Nagypéntek
	március 31.	vasárnap		Húsvétvasárnap
	április 1.	hétfő		Húsvéthétfő
	április 1-7.	hétfő-vasárnap		Angliai utazás
április	április 4-7.	csütörtök-vasárnap		Tanári kirándulás (Bosznia-Tengeremellék) ?
	április 9.	kedd	1-2. óra	Osztályozóvizsgák (írásbeli)
	április 10-12.	szerda-péntek		Osztályozóvizsgák (szóbeli)
	április 10.	szerda	15:30-17:00	Buzogánypróba
	április 11.	csütörtök		A költészet napja
	április 12.	péntek	15:30-17:00	Buzogánypróba
	április 13.	szombat		Töri tantúra - Carnuntum (8. évf.)
	április 13.	szombat	9:00-12:00	Kóruspróba
	április 15.	hétfő	15:30-17:00	Buzogánypróba
	április 16.	kedd		A holokauszt magyarországi áldozatainak emléknapja (megemlékezés történelemórakon)
	április 17.	szerda	15:30-17:00	Buzogánypróba
	április 19.	péntek		Alkotópályázat díjkiosztója
	április 19.	péntek	15:30-17:00	Buzogánypróba
	április 20.	szombat		Természetjáró kirándulás
	április 22.	hétfő	15:30-17:00	Buzogánypróba
	április 22-27.	hétfő-szombat		A kórus darmstadti utazása (Erasmus+)
	április 24.	szerda	15:30-17:00	Buzogánypróba
	ápr. 25-máj. 15.	csütörtök-szerda		Mérés a 8. és 9. évfolyamon
	április 26.	péntek	7. óra	Ballagási összpróba
	április 26.	péntek	14:30-16:00	Buzogánypróba
	április 26.	péntek	16:00	Jegylezárás a 12. évfolyamon
	április 26.	péntek		Töri tantúra - Pozsony-Bécs (10. évf.)
	április 26.	péntek		A végleges gimnáziumi felvételi jegyzék közzététele
	április 29.	hétfő		Osztályozó konferenciák a 12. évfolyamon
	április 30.	kedd	21:00	Buzogánypróba
	május	május 1.	szerda	
május 2.		csütörtök		Utolsó órarendi tanítási nap a 12. évfolyamon
május 2.		csütörtök	21:00	Buzogánypróba (esti főpróba)
május 3.		péntek	19:00	Ballagás
május 6-8.		hétfő-szerda		Osztálykirándulások
május 6-10.		hétfő-péntek		Határtalanul! kirándulás (7.b)
május 6.		hétfő	9:00	Magyar írásbeli érettségi vizsga
május 7.		kedd	9:00	Matematika írásbeli érettségi vizsga
május 8.		szerda	9:00	Történelem írásbeli érettségi vizsga
május 9.		csütörtök	9:00	Angol nyelv írásbeli érettségi vizsga
május 9.		csütörtök	14:00	Délutáni tanítás
május 10.		péntek	9:00	Német nyelv írásbeli érettségi vizsga
május 13.		hétfő	8:00	Digitális kultúra középszintű gyakorlati érettségi vizsga
május 13.	hétfő	14:00	Ének-zene írásbeli érettségi vizsga	
május 13-17.	hétfő-péntek		Határtalanul! kirándulás (7.a)	

Az Óbudai Árpád Gimnázium iskolaújságja, XIX. évfolyam, 4. szám. **Megjelenik:** tanévente hétszer. **Email:** arpadlapok@gmail.com. **Tördelés:** Varga Csilla (10.b). **Felelős tanár:** Koncz Levente. **Nyomdai kivitelezés:** Xilon Kft. **Felelős vezető:** Mórutz Kálmán. **A címlapon:** Római kórusverseny. **Fotó:** Svarczné Micheller Erzsébet. Az újság korábbi számai színesben letölthetők az iskola honlapjáról.

A 12.a a Délvidéken (10-11. oldal)

Kórusfellépés a Zeneakadémián (12. oldal)

Bemutatózik az AMÖK (12-13. oldal)

A kórus Rómában (14-15. oldal)

- Árpád Galéria -

Városkép látványterve

A két iránypontos perspektíva segítségével a térbeliséget lehet érzékeltetni. A párhuzamos vonalak itt nem egy, hanem két távoli pontban futnak össze a horizonton. Általában épületek, terek, városrészek ábrázolására használják, elsősorban a művészetekben és az építészetben: tervekben és más műszaki dokumentációkban. Ha felülről látható a tárgy, akkor madárperspektíváról, ha alulról, akkor békaperspektíváról beszélünk. A két iránypont segítségével szerkesztett utarészletet valós léptékűvé különféle tereptárgyakkal lehet tenni, például egy pad, fa, sorompó, autó vagy kuka elhelyezésével a térben. A rajzot színezéssel és figurákkal lehet élőbbé tenni, így kerültek a rajzokra sétáló emberek, kutyák, galambok – vagyis a város lakói. Az építészetben és a művészeti életben az ún. látványtervek nagyon fontosak, hiszen ezzel lehet az elképzelt alkotást aránylag kis költséggel bemutatni. A látványtervekből gyakran készítenek maketteket, modelleket, amelyek még szemléletesebbek.

Dírófi Zoltán 9.a

Svarczné Micheller Erzsébet

Bojtos Brúnó 9.b

Kovács Anna Flóra 9.a

Molnár Edit 9.c

Bársony Kamilla 9.a

Hankó Péter 9.b

Losondi Lívია 9.a